

tíðindablaðið

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Døgurðatímin

oddagrein

GERANDISDAGUR í Havnini. Klokkan er farin av tólv. Býurin allur er mest átúkur einum stórum »trafikkproppi«. Bílar, stórir sum smáir, súkkur, fólk av arbeiðs-plásssum, skúlabørn o.s.fr. hvørt um annað týsja til døgurða. Heimkomin er bert at skræða ein bita í seg, fáa tíðindini í útvarpinum við, og søgan endurtekur seg aftur, tá farast skal aftur til arbeiðis, í skúla...

HESIN LEIKUR endurtekur seg hvønn dag. Hundraðtals litrar av dýrum bensini vera kolaðir upp. Ferðsluðuleiki. Vandir fyrri ferðsluðhappum í øllum mældrum. Nógvar fólk ilskast um hendan ruðuleikan. Lítið og einki verður eftir av døgurðatímanum og haraftur munnu ikki so fáir tímar á arbeiðsplássnum fara fyrri skeyti við fyrst at rigga av og síðani at koma í gongd aftur eftir ein alt annað enn rólígan døgurðatíma.

MANGAN hevur verið havt á lofti um vit eiga at umskipa døgurða-

tíman. Hvør eigur at ganga á odda. Skúlin ella vinnulívið. Mein-ingarnar eru helst ymiskar um hvussu eitt møgulegt umskifti eigur at fara fram men flestu fólk munnu helst vera samd í, at verandi skipan ikki er serliga skilgát.

FLEIRI arbeiðspláss hava longu umskipað hesi viðurskifti fyrri sitt egna viðkomandi, og sum tað skilst, við góðum úrsliti. Onnur hava í hyggju eisini at royna, men letur hetta seg illa gera, um skúlar ikki eisini eru við.

UTTAN at vit beinleiðis skulu mæla til at umskipa døgurðatíman, kunnu vit í fyrsta lagi mæla til, at hesin spurningur verður tikin upp innan skúlan, sum jú er ein ógvuliga týðandi partur í sakini. Kanska kundi onkur skúli gjørt eina roynd. Hvussu vit eiga at umskipa døgurðatíman kunnu vera nógvar meiningar um, men at ferðsluðuleikin ikki er av tí góða eru øll samd um. Latíð okkum fáa eitt kjak í lag um hetta. Vit seta fegin pláss av her í blaðnum. Hugsíð um hetta... í næsta døgurðatíma...

Froskmenn, býráðið og vælvildin

Týsdagur, 19. oktober, junglutrúmmurnar boða frá, at býráðsfundur skal vera í kvöld um gamla svimjihylin í Havn. Er fundurin ikki lýstur, ella hvat? Jú, hann er væl og virðiliga lýstur í uppslags-skápinum í gongugotuni. Tíverri sæst ikki, hvat er uppsligið, fyrri døggi á glasinum. Men kortini hava so nógvar froskmenn fingið fræin av, hvat fara skal fram, ather gerst rættiliga trøngt í fundarhólinum.

Petur í Gong, Zakarias Wang og Jákup Sune Jacobsen høvdu kallað saman til eykaáðalfundar, og Petur í Gong hevði sett uppskot fram um at yvir-lata Tórshavnar Froskmannafelag svimjihylin til venjingarmiðstöð fyrri froskmenn í staðin fyrri, sum fyrr skotið upp, at leggja lok á ein verandi hyl til at spæla badminton á. Eftir uppskoti Peturs skuldi Havnar Badmintonfelag so fáa annað grundok í staðin.

Hóast nevndu 3 býráðslimir á 2 tíma langa býráðsfundinum gjørdur alt, teir vóru mentir fyrri at sannføra hinar limirnar um, at tað bart út sagt var idiotiskt at leggja lok á ein verandi hyl, istaðin fyrri at lata froskmenninar yvirtaka hann, so at møguleikarnir at venja nýggjar froskmenn knapliga fóru at verða nærur ideellar, uttan at tað kom at kosta býráðnum eina krónu. Men tað var sum at sláa í eina dýnu. Úrslitið var sum væntað, avgjørt framanundan: Lok á hylin, so at m.a. býráðslimir kunnu spæla badminton har. Bert nevndu 3 býráðslimir vóru í parti við froskmenninum, 8 vóru imóti og ein (Leivur av Skála) segði seg vera inhabilan, tí hann er passivur limur av Froskmannafelagnum.

Aftan á fundin vaskaðu summir býráðslimir hendur sínar, eins og Pilatus skuldi Havnar Badmintonfelag so fáa annað grundok í staðin.

Hóast nevndu 3 býráðslimir á 2 tíma langa býráðsfundinum gjørdur alt, teir vóru mentir fyrri at sannføra hinar limirnar um, at tað bart út sagt var idiotiskt at leggja lok á ein verandi hyl, istaðin fyrri at lata froskmenninar yvirtaka hann, so at møguleikarnir at venja nýggjar froskmenn knapliga fóru at verða nærur ideellar, uttan at tað kom at kosta býráðnum eina krónu. Men tað var sum at sláa í eina dýnu. Úrslitið var sum væntað, avgjørt framanundan: Lok á hylin, so at m.a. býráðslimir kunnu spæla badminton har. Bert nevndu 3 býráðslimir vóru í parti við froskmenninum, 8 vóru imóti og ein (Leivur av Skála) segði seg vera inhabilan, tí hann er passivur limur av Froskmannafelagnum.

I middagstíðindasendingini dagin eftir nevndu fund, varð sagt frá, at býráðið hevði endaliga samtykt at lata badmintonfelagnum gamla svimjihylin. Ikki eitt einasta orð um, at uppskot hevði verið framtíð um at lata froskmannafelagnum hann, og at mesta kjakið just stóð um hetta. Hvaðani mundi útvarpið hava

fingið hesi tíðindi? Ein kann bert hugsa og gita! Skandalan hevði helst verið ov stór, um alt kom út.

Nú hevur kanska onkur hug at spyrja. Kann tað ikki vera eins feitt, um tað eru badmintonspælara ella froskmenn, sum fáa hylin til spæla sær við. Hertil er at siga, at badminton er ein ítrótt, men froskmenn høvdu ætlað at nýta hylin til nakað nógvar meira enn ítrótt. Átlan froskmanna var at fáa eina miðstöð, har nýtt fólk kundi fáa holla venjing, áðrenn tey vóru slept á sjógv, so at sleppast kundi undan meningsleysum vanlukku. Ein slik vanlukka er hend, og fleiri hava verið ógvuliga nær við at henda.

Onkur vildi vera við, at tilk miðstöð má ligga niðri við sjógvinn og ikki upp í Gundadali. Eftir minari hugsan er einki til hindurs fyrri at hon liggur oman fyrri nýggja Hotel Føroyar. Men um ein komandi miðstöð kemur at ligga niðri við sjógvinn ella uppi í haganum, hevur hon eitt til felags: Hon kemur at kosta, og kosta nóg. Fingu froskmenn gamla svimjihylin hevði hon ikki kosta nøkrum eina krónu, og heitt vatn skal ikki vera í hylinum.

Tað verður ikki tað sama at venja froskmenn upp í einari heitari svimjihöll, og so aftan á sleppa teimum út í kaldan sjógv til heilt aðrar umstøður.

Tórshavnar Froskmannafelag hevur nú 25 ár á baki, og tey arbeiði, sum eru gjørd av froskmennum øll hesi árin eru óteljandi.

Og nú koma vit til tað meira álvarsama — kanska onkur minnst tær mongu óhugnaligu druknuvanlukurnar,

froskmenn hava roynt at fyrirbyggja. Kanska minnst onnur enn tær bæði psykiskt og fysiskt uppslitandi leitingarnar, froskmenn hava gjørt eftir likum gjøgnum árin. Og kanska minnst onkur enn, at fleiri av hesum bjargingaroyndum og leitingum fóru fram á seinum náttartíma í frosti og illveðri. Tað at vera vaktur á nátt á hávetri, leypa í tað, tú fært stundir til av froskmannabúnum, við ýlandi sirenum koyra í politibíli til vanlukustaðið, leypa niður í myrkrið, og síðani leita til tú vonandi finnur eitt ella fleiri lík. Alt meðan fólk í hópatali týsja saman uppi á landi sum flugur á lorti, eins og var talan um eitt fólkaförlystili. Í øllum forum piagar talan at vera um eina sanna publikums-succes.

Men froskmenn hava aldri aftrað seg í at gera slíkt sjálvboðið arbeiði, og teir eru framvegis altíð til

reiðar at gera sitt ýtarsta, um heitt veður á teir, og tað hóast vit bert í einstøkum forum hava fingið so frægt sum takk afturfyrri.

Ongin má ganga og trúgva, at bílar munnu ikki fara at koyra á sjógv aftur, børn ikki detta á sjógv aftur o.s.fr. Heldur verður tað hin vegin, vanlukurnar gerast meira og meira vanligar. Og stóðugt meira verður brúk fyrri væltubúnum og kvikum froskmennum, sum nátt sum dag eru til reiðar at gera sína skyldu sum menniskju.

Síðani skal nevast, at skeiðið fyrri venjing av professionellum froskmennum (teir, ið skulu hava loyvisbræv frá landsstýrinum) nú er flutt til Havnar, eftir at tað síðani stovnanina hevur verið hildið á Tvøroyri. Hetta skeið kundi fingið ideellar umstøður í gamla svimjihylinum, men neyvan tá lok er á honum.

Til framtíðar fiskaalng og havbúnað eru froskmenn við hollari útbúgving ikki til at vera fyrri uttan. Og havbúnaður er ikki sciencefiction, tað er veruleiki í dag og fer at vinda heilt nógvar upp á seg við Føroya strendur í komandi árum.

Vit hava í Føroyum í dag tveir væl útbúnað froskmannainstruktørar, sonevndir »deep water instructors«, báðir bústirandi í Havn, og tað er einki minni enn landskomm, um hesir ikki fáa so góðar umstøður, sum gjørligt at venja upp nýggjar froskmenn.

Men tá samanum kemur, er tað kanska aals ikki arbeiði og álvarsamar bjargingaruppgávur, ið hava áhuga meiriluta býráðsins, tað SKAL kanska vera ítrótt. Um so er, hevur Tórshavnar

Froskmannafelag eina stóla søgu at visa aftur á hesi 25 árin.

Vit lutóku sum fyrsta feroyska ítróttarfelag, sum feroingar, í heimsmeistarakapping í 1967, langt áðrenn I.S.F.!

Vit lutóku sum fyrsta feroyska ítróttarfelag á altjóðaráðstevnu í 1966 (í Rom).

Vit hava sum feroingar luttkið í trimum heimsmeistarakappingum (í Cuba, Chile og Italia) og einari Europameistarakapping (í Írlandi).

Harumframt hava vit skipað fyrri einum ótali av kappingum av ymsum slag í heimligum sjógv. Og sum eitt kuriosum skal nevast, at Tórshavnar Froskmannafelag í eitt heilt ár umboðaði alt danska ríkið í altjóðafelag froskmanna! Í hesum felag hava vit enntá eisini havt umboð í tveimum av nevndum tess, ítróttarnevndini og visindaligu nevndini.

Tað var um tað mundi, at blað altjóðafroskmannafelagsins umtalaði T.F. sum tað ógvuliga virkna froskmannafelagið í Norðratlantshavi. Her kundi verið trivið í nógvar annað avtrá, men lat tað fara hesaferð.

Tórshavnar Froskmannafelag hevur ársaðfund í hesi vikuni. Hvát, ið man henda á hesum fundi er sjálvandi óvist nú í skrivandi stund, men væl kundi borið á, at samtykt verður at senda býráðnum eina umsókn av einhvørum slag, og tað verður helst ein umsókn, sum, verður hon samtykt, ikki fer at vera bilig.

Men, tá tann nógva vælvildin er til staðar, man fara at bera til kortini. — Vit biða spentir.

Arnbjörn R. Thomsen

Samvitskufangar í Føroyum?

Landsrætturin var her í seinastu viku. Eitt av málum var um falskan vitnisburð...

Eg veit eitt sindur um hetta málið til báðar síðir. Eitt er vist, verða hesi vitnir sett í fongsul sum brotsmenn fyrri at hava aðra hugsan enn lögreglan, so er Føroyar vorðin ein politistatur.

Ikki skulu tit gevast her tað er ein loysn enn. Tá vóni eg, at tit sleppa at

verja tykkum. Vit eru so mong, sum fylgja hesum við stórum áhuga.

At hugsa sær, at eg skuldi koma at vera imóti lögregluni, sum so fegin við eiga vírding fyrri henni; men har hatar og makt-misbrúk kemur uppi, siggi eg persónin aftan fyrri eyðkennisbúnan. Øll vírding er burturi. Vóni at fáa hana aftur.

ein annar vinur

Hallo - lögmaður

Nú frættu vit frá Paula, at hann einki væntað sær av fundinum í Keyptmanna-

— Ahugavert hevði verið at vita, hvat hann

hevur væntað sær burtur úr øllum hinum fundum, hann hevur verið á ymsa staðni runt í verðini.

undrunarsamur